

за женскій родъ имѣть пълно окончаніе на *ая* и *яя*; като: *свѣшяя, синяя*, а за срѣдній на *ое* и *ее*; като: *свѣшое, синее*, въ днешній обаче Българскій языкъ прилагателны-ты за женскій и срѣдній родъ нѣмѣть пълно окончаніе, а само усѣчено.)

Усѣчено окончаніе за мѣжскій родъ *е ѣ* и *ь*; като: *добъръ, синь*; за женскій родъ *а* и *я*; като: *добра, синя*, а за срѣднѣй *о* и *е*; като: *добро, синне*.

Забѣлѣжв. Родовы-ты прилагателны на *ий* и относителны-ты нѣмѣть усѣчено окончаніе за мѣжскій родъ; като: *овчій, козій, селскій* нѣма *овчъ, козь, и селскъ*.

51. Усѣчено-то окончаніе за мѣжскій родъ сѣстава отъ пълно-то като ся промѣни *ый* на *ѣ* и *ий* на *ь*; като: *свѣшый, свѣшъ; синій синь*.

52. Прилагателны съ двѣ съгласны прѣдди *ый* въ усѣчено окончаніе у мѣжскій родъ за лесноо изговаряніе пріимѣть вмѣстѣтъ буквѣ *ѣ*, или *ь*, слѣдѣтъ *ж, ч, ш*, и тыя вмѣстѣтъ буквы у женскій и срѣднѣй родове ся измѣтатъ: като: *добрый, добъръ, добра, добро*; *сладкый, сладкъ, сладка, сладко*; *тяжкый, тяжкъ, тяжка, тяжко*;

По това правило не врѣвять:

а) Прилагателны на *шый* и *гый*, кои-тѣ не пріимѣть вмѣстѣтъ буквѣ; като *чистый, чистъ*; *гъшый, гъшъ*; *ягый, ягъ*; *мягкий, мягкъ*; *легкий, легкъ* и ир.

б) Прилагателны на *ный* съ другѣ съгласны прѣди тоя слогъ пріимѣть между двѣ-тѣ съгласны